Добринъ.

Остави се! Асѣнь бѣше ни обърнѫлъ на слуги. Той не гледаше нито болерска кръвь, нито ништо.

Другъ велможа.

Петъръ е пò-лошевъ. А пъкъ сега, като е съ него онзи калугеринъ...

Трети велможа.

Какво си хортувашъ, брате! Пò-добрѣ още пò-тежки условия, отъ колкото Петъръ. Тежки условия! Само да си свършимъ сега работата, че послѣ е лесно...

Добринъ.

Ѫ! ний послѣ лесно се разправяме съ Гърцитѣ.

Драгомиръ.

Разбира се! малко по малко... Но ето, че иди царятъ...

Всички (поглеждатъ къмъ вратата, раздѣлятъ се на двѣ страни и почетно се спиратъ).

ЕВЛЕНИЕ 6.

ПРЕЖНИТѢ, ИВАНКУ, ИСАКЪ, ТѢЛОХРАНИТЕЛИ, ДРАГИИ И МИХУ.

Иванку, Исакъ и тѣлохранителитѣ (влизатъ. Тѣлохранителитѣ почетно се спиратъ на страна).

Драгии и Миху (влизатъ отъ друга страна и се спиратъ до покритиятъ столъ).

Иванку (покланя се на велможитѣ и усмихнъто).

Добъръ вечеръ, велможи, добъръ вечеръ!

Велможитѣ (покланятъ се).

Да живѣе Иванку, Българскиятъ царь! (заобикалятъ Иванка и Исака).

Исакъ.

Та страхувамъ ли се азъ, дору имаме такива юнаци